

Det er jo muligt og vel ogsaa højt tænkeligt, at det Forslag, som den højt-ærede Socialminister har fremsat — og som jeg altsaa ikke i min vildeste Fantasi kan tænke mig, at hverken Folketing eller Landsting vil gaa imod, thi hvem vil dog ikke være med til at gøre, hvad der kan gøres —, det er muligt, at det Forslag eller den Arbejdsplan, som Trafikministeren har, og som nu skal brydes, om man saa kan sige, altsaa de Arbejder, han paa den Maade straks vil sætte i Værk, ikke bliver nok. Og saa staa man nu paa denne Talerstol og bedyrer fra de forskellige Partiers Side højt og helligt, hvad man ikke vil. Venstres Talere forklarer tydeligt, hvorledes de selvfølgelig ikke vil Told eller Importregulering eller noget af den Slags. Det radikale Venstre plejer ude omkring paa Møderne at sige, at de er Bolværket i dette Ting imod eventuelle Udskejelser paa dette Omraade. Men hvorfor skal vi staa her og forklare, hvad vi ikke vil, naar vi eventuelt kommer til at staa overfor Spørgsmaalet om ekstraordinær Indgriben i en ekstraordinær Tid. Thi hvordan er Partiernes Fortid? Hvad var det, Venstre gav os i de 4 Aar, det var ved Magten? Told paa Told, den ene Toldlov oven i den anden, og man gav os saa sandt ogsaa Importregulering — ganske vist med sure Miner. Det forekommer mig nu, at naar man endelig skulde sluge Kaminen, kunde man gerne have sat et venligt Ansigt op. Venstres Regering fremsatte jo, som vi ved, Forslaget om Regulering af Import angaaende Indførsel af Skotøj og Cigarer. Den daværende Handelsminister udtalte her i Tinget: „Det er, hvad sikkert enhver i dette høje Ting vil kunne forstaa, og hvad jeg for mit Vedkommende heller ikke ønsker at lægge Skjul paa, ikke uden Betæneligheder, og jeg kan maaske tilføje, ikke uden store Betæneligheder, Regeringen er gaaet til dette Skridt.“ Og et andet Sted i sin Tale siger han: „Stillet overfor disse Tal og disse Argumenter er det, Regeringen og Venstre har ment at burde fravige vort principielle Standpunkt med Hensyn til Importregulering og igennem det foreliggende Lovforslag i nogen Grad at dæmme op for den overhaandtagende Import.“ Altsaa, i det Øjeblik Venstres Regering stilles overfor disse Tal og disse Kends-

gerninger, som taler deres tydelige Sprog om to Industrier, som er ved at bukke under — saaledes udtaler den daværende Handelsminister sig —, gaar man selvfølgelig til ekstraordinære Foranstaltninger. Man siger ganske vist, at det er med store Betæneligheder, men hvad gør det, man indser den tvingende Nødvendighed, man har over sig. Men saa føjede Handelsminister Rothe til: „Men jeg ønsker gerne her at gøre den udtrykkelige Bemærkning, at Regeringen for sit Vedkommende i den Foranstaltning, som Lovforslaget her er et Udtryk for, under de givne Forhold og de forhaandenværende Omstændigheder maa se en ubetinget Afslutning paa Spørgsmaalet om ekstraordinære Kriseforanstaltninger med Hensyn til Industrien i Form af Importregulering eller lignende...“. Altsaa, i samme Aandedræt som Ministeren har sagt: Overfor saadanne Tal og uomstødelige Kendsgerninger maa vi selvfølgelig fremsætte nærværende Lovforslag, siger han: Men vær forvissat om, at det er ubetinget sidste Gang, vi gaar med dertil. Hvor kan man sige det, naar man ikke kender Fremtiden, og hvor kan man tro, at man vil stille sig anderledes overfor den tvingende Nødvendighed i lignende paakommende Tilfælde! Som sagt, Venstre har i 4 Aar givet os ikke alene Toldlov paa Toldlov, men ogsaa Importregulering. Og de har givet os Forklaringen. Den daværende Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, har sagt: Det var ikke med Begejstring, det var ikke med Glæde, men Nødvendigheden var over os. Naar det nu ligger saadan, hvorfor skal vi saa strides om, hvilket Parti der er det bedste Bolværk mod eventuel Gentagelse af lignende midlertidige Foranstaltninger. I en øjeblikkelig ekstraordinær Situation maa man ikke tale om, at der ubetinget er sluttet af. Jeg tror selvfølgelig, at hele Rigsdagen af al sin Evne i paakommende Tilfælde, det vil sige, hvis Arbejdsløsheden i denne Vinter skulde vokse til en Katastrofe, vil samles om, hvad man nu kan gennemføre, og at man vil forstaa Nødvendigheden af, at der sker noget. Vi har jo før haft midlertidige Foranstaltninger. Jeg spørger Venstre: Var det da i Overensstemmelse med dets Program og dets Principper, da de i sin Tid stemte for 7. August Loven? Nej, selv-